

ΜΙΑ ΖΩΗ ΔΥΟ ΔΟΥΛΕΙΕΣ;

Βιάστηκαν όλοι να αποδώσουν το «νέο», «αντεργατικό» νομοσχέδιο στον Γεωργιάδη. Μόνο που το νομοσχέδιο δεν είναι «του Γεωργιάδη». Το νομοσχέδιο κωδικοποιεί την κρατική πολιτική περί εργασίας, έτσι όπως αυτή εξελίσσεται από το 2009 και μετά. Ανεξαρτήτως κυβέρνησης κι ανεξαρτήτως αντιπολίτευσης.

Οι πολιτικές σκληρής εσωτερικής υποτίμησης μετράνε ήδη μια δεκαπενταετία. Μέσα σ' αυτήν την περίοδο οι μισθοί περικόπηκαν σχεδόν στο μισό μέσα από κρατικές νομοθεσίες και τακτικές των αφεντικών. Ταυτόχρονα, τα καθημερινά έξοδά μας εκτινάχτηκαν στο διπλάσιο, μέσω του πληθωρισμού και της αύξησης των τιμών της ενέργειας. Δηλαδή τ' αφεντικά αγοράζουν την εργασία μας φτηνά και μας πουλάνε τα προϊόντα τους ακριβότερα. Καθώς ο μισθός δεν επαρκεί για να καλύψει τις βασικές ανάγκες, οι υπερωρίες κι η δεύτερη δουλειά έχουν γίνει καθεστώς.

Αλλά το πρόβλημα δεν είναι σκέτα τα λεφτά. Τ' αφεντικά προσπαθούν, εδώ και καιρό, ν' αντεπεξέλθουν στο περιβάλλον της κρίσης κι οργανώνουν απ' την αρχή τους όρους της εργασίας. Οι «συμβάσεις μηδενικού χρόνου» και η «απασχόληση κατά παραγγελία» είναι το μοντέλο εργασίας που μας φόρεσαν καπέλο την εποχή του «κορωνοϊού». Τότε μας έκοψαν τη δουλειά για αόριστο χρονικό διάστημα. Τότε μας είπαν ότι μπορούμε να δουλεύουμε τη μία μέρα, αλλά όχι την άλλη. Τότε όλοι όσοι τώρα καμώνονται τους φίλους των εργατών είχαν συμφωνήσει να μας κάνουν πειραματόζωα.

Την περίοδο 2020-2022 η αναδιάρθρωση της εργασίας ονομάστηκε «μέτρα κατά της πανδημίας». Στις μέρες μας ονομάζεται «ενίσχυση της εργασίας»! Τ' αφεντικά τη μία μέρα λένε ότι φταίει ο «ιός», την άλλη μέρα ότι φταίει ο «πόλεμος», την τρίτη μέρα ότι φταίει «το κρύο ή η ζέστη». Στην πραγματικότητα αυτό που φταίει είναι ότι τα κράτη έχουν αποφασίσει να συγκρουστούν μέχρι εσχάτων. Στο περιβάλλον της σύγκρουσης η επιβίωση των αφεντικών περνάει μέσα απ' το τσάκισμα των εργατών. Όλα τ' άλλα είναι σκόνη στα μάτια.

